

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 12, No. 3, 2017, pp. 35 - 50

OJED

An Online Journal

of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

DEVELOPMENT OF AN AUTHENTIC ASSESSMENT IN BASIC MOVEMENT ELEMENTARY
SCHOOL STUDENT

นายพลพรรธน์ บัวแก้ว *

Phonlaphat Buakaew

รศ.ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และ ผศ.ดร.สุธนะ ติงศภทัย **

Assoc. Prof. Bancha Chalapirom, Ph.D. and Asst. Prof. Suthana Tingsabhat, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อพัฒนาแบบประเมินการเคลื่อนไหวพื้นฐานโดยหาความตรงและความเที่ยงของแบบประเมิน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษา ในการหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 30 คน และนำไปใช้จริงกับจำนวนนักเรียน 120 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ประกอบด้วย การเดิน การวิ่ง การกระโดดสองขาพร้อมกัน การกลิ้งบอล การขว้าง การตีบอลด้วยมือ การเตะ การรับบอลสองมือระดับอก และการส่งบอลกระดอนพื้น และนำแบบประเมินไปประเมินค่าความตรง ความเที่ยง

ผลวิจัยพบว่า 1) แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.95 2) แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.765 – 0.865 3) การประเมินความเป็นปรนัยของแบบประเมิน 3.1) การประเมินระหว่างครูพลศึกษา 2 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.948- 0.994 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3.2) ความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน มีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.891 - 0.987 ในทุกพฤติกรรมบ่งชี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*หน่วยงานสังกัด โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ที่อยู่ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

E – mail Address : phonlaphat25@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E – mail Address : suthana_t@yahoo.com

ISSN1905-4491

Abstract

This research aimed to develop an authentic assessment in basic movement for elementary school students. This assessment was verified by validity and reliability. The try out samples were 30 and the samples of this study were 120. They were simple random selection. The research instrument was the authentic assessment in basic movement. It consisted of walking, running, jumping, rolling, throwing, striking, kicking, receiving and bouncing.

The findings were: 1) The authentic assessment in basic movement for elementary school students was 0.95 in content validity. 2) The authentic assessment in basic movement for elementary school students had high reliability. The alpha coefficient were between 0.765-0.865 3) The evaluation of assessment's objectivity. 3.1) The evaluation between 2 physical education teachers showed correlation coefficient between 0.948-0.994 significantly at .05 level. 3.2) The congruence between assessors were between 0.891-0.987 in all behavior indicator significantly at .05 level.

คำสำคัญ: ประเมินตามสภาพจริง/ ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

KEYWORDS: AN AUTHENTIC ASSESSMENT/ BASIC MOVEMENT

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ไว้ในมาตรา 26 ระบุว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติใน โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โดยแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยการเล็งเห็นความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรงเพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้านทุกด้าน คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและสากล ดังที่ สำนักงานวิชาการและมาตรฐาน กล่าวไว้ในหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและ

ประเภทที่มีย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล โรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องของการเคลื่อนไหว

กิจกรรมการเคลื่อนไหวในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นพื้นฐานทักษะที่สำคัญของการเล่นกีฬาทุกชนิด ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วน และได้รับการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว เป็นต้น ดังที่ Craig A. Buschner (1994) ได้เสนอวัตถุประสงค์และความสำคัญของกิจกรรมการเคลื่อนไหว สรุปได้ 5 ประการ 1) ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงความสำคัญของการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง เมื่อครูผู้สอนหรือผู้ปกครองได้สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการเคลื่อนไหว จะเป็นผลให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถของตนเองในการปฏิบัติการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ 2) ผู้เรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวและเกิดความมั่นใจตนเองขณะเคลื่อนไหว เมื่อใดที่ผู้เรียนได้เล่นและร่างกายได้มีการเคลื่อนไหว ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกปลอดภัย ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางกลไกการเคลื่อนไหว 3) ผู้เรียนจะเข้าใจและสามารถประยุกต์ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวได้ เพราะวิชาพลศึกษามีโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเคลื่อนไหวและทักษะทางกลไก ก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกม การเล่นกีฬา การเต้นรำ ยิมนาสติก 4) ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากมายจากการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวพื้นฐานและการเคลื่อนไหวขั้นสูงภายในเวลาไม่กี่ปี ซึ่งหลักการในการเคลื่อนไหวจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเคลื่อนไหวและเรียนรู้การเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนมากขึ้น 5) ผู้เรียนจะรู้คุณค่าของการเล่นและมีสุขภาพดี ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเริ่มจดจำความสัมพันธ์ของความรู้สึกดีกับการปฏิบัติกิจกรรมการเล่นทุก ๆ วัน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

ทั้งนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาสูงขึ้น ยกย่องความรู้ความสามารถของคนไทยให้สู่ระดับสากล การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินต้องสอดคล้องกับสภาพจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 – 2559 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคนอย่างรอบด้าน โดยกำหนดนโยบายในเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และสถานศึกษาต้องพัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างกระบวนการคิดให้เกิดประโยชน์ มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ด้วยการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันนี้ เกิดการพิจารณาการวัดและประเมินผลทางเลือกใหม่ (Alternative Assessment) และการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งมีความเหมาะสมกับที่จะนำมาใช้เป็นวิธีในการประเมินผลเชิงคุณภาพ ในการปฏิบัติของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยผสมผสานกับเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) และเมื่อนำการประเมินตามสภาพจริงผสมผสานกับเกณฑ์การประเมิน จะทำให้การวัดและประเมินผล มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในด้าน ความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และความเชื่อถือได้ สามารถช่วยให้การประเมินเชิงคุณภาพมีความยุติธรรมแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถชี้แจงผลคะแนนของผู้เรียนได้อย่างโปร่งใส

ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินไว้ว่า จะต้องกำหนด มาตรฐานวัด (Scale) และรายการของคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของแต่ละจุดใน มาตรฐานวัดอย่างชัดเจน และเกณฑ์การประเมินต้องบรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละ ระดับจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้สนใจอื่น ๆ ได้ทราบว่า นักเรียนรู้อะไรและทำอะไร ได้มากน้อยแค่ไหน เกณฑ์การประเมิน จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยสามารถทำให้เป็นหมาย ของการแสดงผลของนักเรียนมีความชัดเจน และนำไปสู่ การบรรลุวัตถุประสงค์หรือสมรรถภาพที่สำคัญของ มาตรฐานการศึกษาได้

ซึ่งการประเมินผลที่ดีนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความเที่ยงตรง(Validity) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) ความเป็นปรนัย(Objectivity) และเครื่องมือในการประเมินผลที่ดีนั้น ช่วยให้ อาจารย์ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียนได้ตามสภาพที่เป็นจริง Nixon and Jewett (1974 อ้างถึงใน สมพิศ ราวีศรี, 2542) สำหรับองค์ประกอบในการนำมาตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษานั้น ควรครอบคลุมถึงองค์ความรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และ จิตพิสัย (Affective Domain) สำหรับวิธีการประเมินผลองค์ความรู้ทั้งสามด้านนั้นจะมีการประเมิน ใน 2 ลักษณะด้วยกัน คือ การประเมินเชิงปริมาณ (Quantitative Evaluation) และประเมินเชิงคุณภาพ (Qualitative Evaluation) การประเมินเชิงปริมาณ เป็นการประเมินที่ทำ การวัดออกมาเป็นจำนวน ตัวเลข เช่น การวัดความเร็วในการวิ่ง 100 เมตร จะได้เป็นระยะเวลาซึ่งวัดด้วยนาฬิกาจับเวลา การวัดระยะทางใน การย่นกระโดดไกล จะได้ผลเป็นระยะทางจากการวัดด้วยเทปวัด การทำลูก- นิ่ง 1 นาที จะได้จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติได้ และการยิงประตูบาสเกตบอลได้เป้านภายในเวลา 30 วินาที จะได้จำนวนครั้งที่ยิงประตูได้ เป็นต้น ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแบบทดสอบปรนัย (Objective Test) จะมีลักษณะการทดสอบที่ชัดเจน ผู้ให้คะแนนจึงไม่มีผลต่อการให้คะแนน การประเมินเชิงคุณภาพ เป็นการประเมินความถูกต้อง ความสวยงาม ของการปฏิบัติหรือความสามารถในกีฬานิตต่าง ๆ ที่ไม่สามารถประเมินในเชิงปริมาณได้ เช่น ยิมนาสติกลีลา กระโดดน้ำ การเต้นรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ดาบสากล หรือท่าทางการเหวี่ยงไม้กอล์ฟ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเป็น การประเมินด้วยการสังเกตของครูผู้สอน (Subjective Test) ซึ่งจะมีผลต่อการให้คะแนนเพราะบางครั้งอาจจะ เกิดจากความพึงพอใจของผู้ให้คะแนนแต่ละคน Baumgartner and Jackson (1991 อ้างถึงใน ถาวร เขียน เสมอ, 2540) กล่าวถึงปัญหาของการประเมินด้วยการสังเกตของครู (Subjective Test) ว่า “บางครั้งเกิดจาก ความพึงพอใจของผู้ให้คะแนนแต่ละคน เช่น กรณีที่มีความเห็นพ้องกันของผู้ให้คะแนนที่มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับต่ำ จะได้ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ที่ต่ำด้วย” ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529) ที่กล่าวถึง ปัญหาของการประเมินผลโดยครูและได้เสนอวิธีการปรับปรุงไว้ดังนี้ ปัญหาของการประเมินโดยครูนั้น ข้อมูล ที่ได้ขาดความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ ประสิทธิภาพ และความเป็นปรนัย แต่การประเมินแบบนี้สามารถ ปรับปรุงองค์ประกอบดังกล่าวได้ถ้ามีการวางแผนและดำเนินการที่ดี โดยพิจารณาทักษะที่ต้องการวัด และ กำหนดคะแนนในแต่ละส่วนไว้ให้ชัดเจน กำหนดมาตรฐานในแต่ละทักษะ กำหนดวิธีการบันทึกคะแนน เพื่อให้ การประเมินผลมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด

ซึ่งจากปัญหาการประเมินวิชาพลศึกษาในปัจจุบันที่จะเน้นการประเมินผู้เรียนไปที่การปฏิบัติทักษะทางกีฬาที่ใช้เป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนในชั่วโมงพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเสียส่วนใหญ่ ยังไม่มีหลักฐานปรากฏว่าได้มีการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้การวัดและประเมินดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และมีความเป็นปรนัย ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ที่จะใช้เป็นแนวทางในการประเมินผู้เรียน ให้ตรงกับความเป็นจริงที่ผู้เรียนแสดงออกมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินในการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษาโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 37 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยแบ่งออกได้ 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือของแบบประเมิน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน โรงเรียนละ 30 คน จาก 4 โรงเรียนได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดทักษะการเคลื่อนไหวที่จะใช้ในการประเมิน

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงและสร้างเกณฑ์การประเมิน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์องค์ประกอบและทักษะที่จะใช้ในการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน ในทักษะการเคลื่อนไหวขณะเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ

1.4 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับองค์ประกอบในการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน

1.5 ศึกษาการสร้างแบบประเมินและการสร้างเกณฑ์การประเมินสำหรับองค์ประกอบที่พิจารณาแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือวิจัย

2.1 วิเคราะห์และสังเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวจาก สารการเรียนรู้ที่ 3 มาตรฐาน พ3.1 ตัวชี้วัดของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 1 คือ ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบได้ทั้งหมด 24 รายการ

2.2 สำนวจกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม 4 ชนิดคือ ฟุตบอล แฮนด์บอล เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน

2.3 คัดเลือกรายการทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่และ ใช้ประกอบอุปกรณ์ ที่มีการปฏิบัติในกิจกรรมพลศึกษา นำไปสอบถามความเห็นและปรึกษาอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี ถึงความเหมาะสมของทักษะที่จะใช้ประเมินนักเรียน เหลือ 9 รายการ ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การกระโดด การกลิ้งบอล การขว้าง การตีบอลด้วยมือ การเตะ การรับบอล สองมือระดับอก การส่งบอลกระดอนพื้น

2.4 สร้างเกณฑ์การประเมินด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ทั้ง 9 รายการ จากการสังเกตการปฏิบัติและภาพบันทึกจากวิดีโอ

2.5 สร้างวิธีการใช้แบบประเมินด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ทั้ง 9 รายการ

2.6 นำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปปรึกษาที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน โดยใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน พิจารณา

ว่าเกณฑ์การประเมิน นั้นสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินไม่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

3.2 จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณามาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การประเมิน โดยใช้สูตรของ Rovinelli และ Hambleton (1977 อ้างถึงใน พิเชิต ฤทธิ์จัญญ, 2545)

$$IOC = \frac{N}{\sum R}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้ คือ “ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 -1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง” (พิเชิต ฤทธิ์จัญญ, 2545)

3.3 หาค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมิน โดยมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

3.3.2 ผู้วิจัยทำการประเมินการปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ในการประเมินครั้งที่ 1 ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินนักเรียน ครั้งละ 1 คน

3.3.3 หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความเที่ยงระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างหาค่าความเชื่อถือได้ นำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient)

3.3.4 หาค่าความเที่ยงของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความเที่ยงระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน จำนวน

2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างหาค่าความเชื่อถือได้ นำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Correlation Coefficient)

3.3.5 หาค่าความเที่ยงของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนของผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่าง นำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน หาค่าความสอดคล้อง โดยวิธีของแคปปา (Kappa Coefficient)

3.3.6 นำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ

การเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย ไปทดลองใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คนได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่นำ แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ไปทดลองใช้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. ผู้วิจัยทำ การเก็บรวบรวมข้อมูล ณ สนามกีฬาและโรงยิมของโรงเรียน ในช่วงเวลาเรียนพลศึกษา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา
3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยวิธี ของ Rovinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545)
2. หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient)

3. หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าความสอดคล้องของคะแนนระหว่างผู้ประเมิน จำนวน 2 คน จากการนำ แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ไปทดลองใช้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแคปปา (Kappa Coefficient)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่า IOC ใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสอดคล้องของรายการทดสอบกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ในกรณีค่า IOC มากกว่า 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2546) เมื่อกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งตัดสินรายการทดสอบในแบบประเมินแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่มุ่งวัดหรือไม่ โดยกำหนดคะแนนความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการเป็น 1 = สอดคล้อง 0 = ไม่แน่ใจ และ -1 = ไม่สอดคล้อง และพิจารณาใช้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แสดงรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

รายการทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน	IOC
1.การเดิน	1
2.การวิ่ง	1
3.การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	1
4.การกลิ้งบอล	0.90
5.การขว้าง	0.90
6.การตีบอลด้วยมือ	0.90
7.การเตะ	0.85
8.การรับบอลสองมือระดับอก	1
9.การส่งบอลกระดอนพื้น	1
10.รูปแบบของใบประเมิน	1

จากตาราง 1 พบว่าผลการวิเคราะห์ว่าจากรายการทดสอบทั้งหมด ไม่มีรายการทดสอบใดที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่าเกณฑ์

2. การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบประเมินแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการทดลองใช้แบบประเมินตามสภาพจริงพบว่าแบบประเมินมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.652 – 0.702 และเมื่อนำแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง แสดงรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา			
	ทดลองใช้ (N = 30)		ใช้จริง (N = 120)	
	อาจารย์คนที่ 1	อาจารย์คนที่ 2	อาจารย์คนที่ 1	อาจารย์คนที่ 2
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.682	0.680	0.765	0.769
1. การเดิน (Walking)	0.608	0.460	0.618	0.635
2. การวิ่ง (Running)	0.629	0.719	0.700	0.705
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน(Jumping)	0.507	0.544	0.722	0.715
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.652	0.702	0.849	0.865
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.714	0.751	0.841	0.855
2. การขว้าง (Throwing)	0.531	0.618	0.830	0.841
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.584	0.623	0.797	0.827
4.การเตะ (Kicking)	0.589	0.632	0.827	0.844
5.การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.637	0.678	0.821	0.842
6.การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.561	0.640	0.827	0.846

จากตาราง 2 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.765 – 0.865 และเมื่อพิจารณาความเที่ยงในแบบประเมินของตัวแปรทุกตัวพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ มีค่าความเที่ยงสูง

3. การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง (2) ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากการใช้เครื่องมือกับตัวอย่างวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนโดยมีครูพลศึกษา 2 ท่าน เป็นผู้ทำการประเมินและนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แสดงรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง (n = 30 คน)

รายการทดสอบทักษะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r)
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.971*
1. การเดิน (Walking)	0.709*
2. การวิ่ง (Running)	0.274*
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.611*
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.989*
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.913*
2. การขว้าง (Throwing)	0.945*
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.949*
4.การเตะ (Kicking)	0.968*
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.833*
6.การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.891*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งโดยรวมมีค่าความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง 0.611 - 0.971) มีเพียงด้านการวิ่งที่มีค่าความเป็นปรนัยค่อนข้างต่ำ แต่อยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ มีค่าเท่ากับ 0.274

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กับตัวอย่างวิจัยจำนวน 120 คน โดยมีครูพลศึกษา 2 ท่าน เป็นผู้ประเมินและนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการใช้เครื่องมือกับตัวอย่างวิจัย (n = 120 คน)

รายการทดสอบทักษะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r)
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.979[*]
1. การเดิน (Walking)	0.979 [*]
2. การวิ่ง (Running)	0.948 [*]
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.956 [*]
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.960[*]
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.994 [*]
2. การขว้าง (Throwing)	0.957 [*]
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.956 [*]
4. การเตะ (Kicking)	0.952 [*]
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.959 [*]
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.953 [*]

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีค่าความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง 0.948- 0.994)

4. การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินในแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน ด้วยวิธีทางสถิติ KAPPA แสดงรายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน

รายการทดสอบทักษะ	Value	Approx. Sig.
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.878	.000
1. การเดิน (Walking)	0.961	.000
2. การวิ่ง (Running)	0.927	.000
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.929	.000
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.988	.000
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.987	.000
2. การขว้าง (Throwing)	0.907	.000
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.891	.000
4. การเตะ (Kicking)	0.920	.000
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.923	.000
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.899	.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่าผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกันอย่างมากที่สุดในทุกพฤติกรรมบ่งชี้ (0.891 - 0.987) ระหว่างผู้ประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($K_c > 0$)

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1) การสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินตามสภาพจริง โดยการวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่จะใช้ในแบบประเมินได้ทั้งหมด 24 ทักษะ ทั้งนี้หากทำการทดสอบทั้งหมดจะทำให้ใช้เวลาในการประเมินมากเกินไป จึงให้อาจารย์ผู้สอนพลศึกษานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ประสบการณ์ในการสอนในระดับชั้นประถมศึกษามากกว่า 5 ปีขึ้นไป คัดเลือกทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและมีความเห็นตรงกัน 5 ท่าน มีความเห็นตรงกันให้ลดเหลือเพียง 9 ทักษะ ที่เหมาะสมต่อการวัดผลและตรงกับกิจกรรมกีฬาทั้ง 4 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Willgosse, (1961 อ้างถึงใน สุมาลิ ไกรสังข์, 2549) เสนอแนะไว้ว่า แบบทดสอบที่ดี ต้องมีลักษณะประหยัด คือไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนักและประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา บุคลากร และผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินด้วยการหาค่าความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรายการทดสอบ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ด้านวิจัย และด้านวัดและประเมินผลจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมี 3 ประเด็น คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจเพื่อหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า องค์ประกอบนั้นมีความสำคัญ ถูกต้องและเหมาะสมต่อการนำมาใช้ประเมินในแบบประเมินตามสภาพจริงด้าน ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งค่าที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาเห็นตรงกัน ว่ามีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ที่ 0.85 – 1 ดังนั้นเกณฑ์การให้คะแนนโดยวิธีการประเมินแบบรูปริกของแบบ ประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาได้ และเมื่อพิจารณาความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการคำนวณหาความสัมพันธ์ พบว่าแบบประเมินตาม สภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าความ เที่ยงของแบบประเมินอยู่ระหว่าง 0.765 – 0.865 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตินา ศรี เมืองทอง (2555) ที่กล่าวว่า การวัดทักษะปฏิบัติ ต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณภาพที่ให้ผลการวัดที่น่าเชื่อถือได้ แบบวัดที่วัดทักษะได้ตรงตามเป้าหมายที่ผู้วัดต้องการ แบบวัดนั้นเป็นแบบวัดที่มีความตรงและความเที่ยง ดังนั้นแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความ ตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงสูง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้คะแนนจากการประเมินสูง แสดงถึง ความสามารถในการทักษะด้านนั้น ๆ สูงด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิษฐ์ เทียบทอง (2548) ที่พบว่า นิสิตสาขาวิชาพลศึกษาที่มีความสามารถสูงในด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเดินรำพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบแอโรบิคด้านซ์ จะได้รับคะแนนการประเมินอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกัน ซึ่งในการวัดทักษะปฏิบัตินั้นสิ่งสำคัญ คือ เครื่องมือที่มีคุณภาพที่สามารถบ่งชี้ถึงความสามารถที่ แท้จริงของผู้ถูกวัดได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

2) การวิเคราะห์ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินโดยครูพลศึกษาทั้ง 2 ท่าน พบว่า แบบประเมินตาม สภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีความเที่ยงสูงและมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ ประเมินด้วยวิธีของ KAPPA พบความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการให้คะแนนของครูพลศึกษาทั้ง 2 ท่านเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินา ศรีเมืองทอง (2555) ที่พบว่าแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสตามแนวคิดการประเมินตามสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความชัดเจนในวิธีการดำเนินการสอบ มีความคงที่ในการให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนนไปเป็นในแนวทางที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ให้คะแนน แบบประเมินนั้นก็ตาม คะแนนของแบบประเมินนั้นจะคงที่หรือไม่แตกต่างกันมาก ผลการให้คะแนนก็จะ ใกล้เคียงกันหรือคล้ายกันมากนั่นเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สามารถนำไปปรับใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่ผู้วัดต้องการวัดทักษะในลักษณะใกล้เคียงกันได้ โดยครูผู้สอนพลศึกษาสามารถนำแบบประเมินตามสภาพจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง โดยคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษาตนเอง

2. ผู้ประเมินต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจบริบทการประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนโดยวิธีการประเมินแบบรูปრიกว่านักเรียนจะต้องทำอะไรถึงจะได้คะแนนเท่าไร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาใช้ในการวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียน

2. ควรมีการสร้างเกณฑ์มาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศ

3. ควรมีการทำวิจัยในเรื่องที่ใกล้เคียงกันโดยใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). *การประเมินผลจากสภาพจริง*. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

ชุติมา ศรีเมืองทอง. 2555. *การพัฒนาแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสตามแนวความคิดการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร.

ถาวร เขียนเสมอ. 2540. *การสร้างแบบประเมินค่าทักษะยิมนาสติก สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพิษณุโลก*. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

ธีธัช เทียบทอง. 2548. *การพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: หจก.พี.เอ็น. การพิมพ์.
- ประทีป พานิชชาติ. (2528). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: แฮาส์ ออฟ เคอร์มส์.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). *นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพิศ ราวีศรี. 2542. *การสร้างแบบประเมินค่าทักษะว่ายน้ำ ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- สุมาลี ไกรสังข์. 2549. *ระดับทักษะเทเบิลเทนนิสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

- Buschner, C. A. (1994) *Teaching Children Movement Concepts and Skills*. USA: Human Kinetics.